

Και αίφνης, μες στην

απόγνωση αυτήν της ανθρώπινης αδυναμίας, μέσα στο αδιέξοδο της ανθρώπινης αστοχίας, μέσα στο ανόητο του εγωκεντρικού βίου, εισέρχεται η άφατη αγάπη του Θεού. Ο Θεός ακολουθεί τον άνθρωπο παντού. Ακόμη και στον Άδη. Η άβυσσος της ανθρώπινης αμαρτίας ωχριά μπροστά στην άβυσσο της αγάπης του Θεού. Και ο Θεός αυτός που κατέρχεται στον Άδη, δεν είναι Θεός τιμωρός, απάνθρωπος και βλοσυρός, που χαιρέκακα και απρόσωπα κρίνει τους ανθρώπους.

Ο Θεός της Ορθοδοξίας που ως χορηγός Φωτός ανέσπερου κατέρχεται στον Άδη, είναι Θεός ελέους και φιλανθρωπίας, συγχώρεσης και στοργής. Από τρελή αγάπη για τον άνθρωπο ο Θεός αυτός καταλύει τα σκοτάδια του Άδη, για να φωτισθεί το κάλλος του προσώπου, η ωραιότητα της δημιουργίας. Αυτός νικά την ιδιοτέλεια και το μίσος, γιατί είναι η άπειρη αγάπη, η χωρίς όρους δωρούμενη συνεχώς. Η ανθρώπινη κακία φαντάζει ως σταγόνα μπροστά στον ωκεανό της δικής του αγαθότητας.

Ο Θεός δεν ζητά τίποτε άλλο παρά μόνο εμπιστοσύνη και ανταπόκριση στο κάλεσμα του. Αυτό που σώζει τον άνθρωπο – τον αφήνει σώο, ακέραιο, μη υποκείμενο στη φθορά και στο θάνατο – είναι η κίνηση αυτοπροσφοράς και

αυτοπαράδοσης στα χέρια του Θεού.

Ο Ιησούς Χριστός, ο Άγιος Ισχυρός, συντρίβει την ειρική του Άδη, θραύει τα «κλείθρα του κόσμου τούτου» κομίζοντας το μέγιστο μήνυμα: ο θάνατος, αυτή η τραγικότερη πτυχή της ανθρώπινης ιστορίας, αυτός ο αφανισμός του ανθρώπινου προσώπου, αυτή η υποταγή στο χρόνο και στη φθορά, ο θάνατος, ο ανελέητος εχθρός του ανθρώπου, καταργήθηκε και πια δεν υπάρχει. Η Ανάσταση είναι ο θάνατος του θανάτου.

Η Ανάσταση του Χριστού δεν είναι μια απλή επάνοδος στην προηγούμενη θνητή ζωή, αλλά είναι η είσοδος σε έναν καινούργιο κόσμο, στον οποίο ο άνθρωπος ελευθερώνεται από το θάνατο, ο κόσμος από τη φθορά, η ιστορία απ' το παράλογο. Με την Ανάσταση του Χριστού αίρεται η ματαιότητα αυτού του κόσμου. Υπάρχει πλέον ελπίδα αλλά και γεύση αιώνιας ζωής.

Και ζωή είναι η αγαπητική κοινωνία, η σχέση εκείνη στην οποία κάθε βιολογικός χωρισμός και κοινωνική διαίρεση, που απειλούν τον άνθρωπο σε θάνατο και την κοινωνία σε διάλυση, υπερβαίνονται σε κοινότητα προσώπων που ελεύθερα αγαπούν. Ελευθερία που αγαπά και αγάπη που ελευθερώνει, να ποιο είναι το αναστάσιμο μήνυμα της Ορθοδοξίας.

Σταύρου Φωτίου

Πηγή: isagiastriados.com